بصیرت تاریخی رهبر شهید و عبور از موانع

شماره پرسش: ۴۱۹۷۶

تاریخ ارسال پرسش: ۱۴۰۵/۴/۱۳ ۱۲:۲۳:۱۷

متن پرسش

بسم الله الرحمن الرحیم. سلام الله علیکم استاد طاهرزاده عزیز، امیدوارم که در صحت و سلامت باشید. لطفاً راهنمایی بفرمایید که با توجه به نامه اخیر امام خامنه‌ای و جدا نمودن مردم و خودشان از خواصی که مغایر با نظر ایشان امضای تفاهم‌نامه کردند. و نیز بیانیه ۱۰ ماده‌ای اکثریت اعضای مجلس خبرگان، پیرو این پیام، موضع ما در قبال جریانی که در کشور به دنبال «عبور از ولی‌فقیه» و ایجاد تنش بین دولت و رهبری هستند. جریانی که سعی می‌کند خود را جناح غالب معرفی کرده و نظراتش را تحمیل کند. جریانی که در دولت‌های گذشته نیز به دنبال تضعیف جایگاه ولایت‌فقیه بوده و اکنون تز «عبور از رهبری، با رهبری» را مطرح کرده است و متاسفانه مسئولینی که ناشی از دل سپردن به این طیف، در حال دور شدن از مردم و امام جامعه هستند، چه باید باشد؟ آیا اکنون نباید مردم از خواصِ سردرگم فاصله بگیرند، حول محور ولایت متمرکز شده و مطالبه شفافیت و حفظ ولایت‌فقیه را در خیابان‌ها فریاد بزنند، تا دولت و مسئولان بدانند که مردم نظاره‌گر عملکرد آن‌ها هستند تا به تعهد خودشان عمل کنند، و اگر از خطوط قرمز عبور کنند، هزینه سنگین آن را پرداخت خواهند کرد؟ آیا می‌شود گفت این مطالبه، که مطالبه رهبری هم هست، وحدت شکنی است یا اتفاقاً عین عقلانیت است؟ ارادتمند.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به این نکته بیندیشید که چگونه آن رهبر شهید در مسیر ادامهٔ انقلاب از این موانع، انقلاب را عبور دادند. حکایت، حکایت بسیار پیچیده و دقیقی می‌باشد و حقیقتاً اگر ما نتوانیم در دل همین فرهنگ حضور خیابانی خود تکلیف خود را با موضوع اقتصاد لیبرالی و سیاست وابسته به نظم غربی حل کنیم، همچنان غمی که جنابعالی دلسوزانه از آن یاد می‌کنید، ما را فرا می‌گیرد. همین اندازه می‌دانم که آن رهبر شهید با روشی خاص به جای درگیریِ مستقیم با این جریان‌ها، روش عبور از آن‌ها را پیشه کردند که نمونهٔ آن را در نسبت آن رهبر شهید با آقای هاشمی ملاحظه فرمودید، و این به جهت آن است که آن مرد الهی با آگاهی‌هایی که نسبت به معنای تمدن در تاریخ جدید داشتند عمل می‌کردند و شخصیت «رُمان»خواندهٔ ایشان را ساده نگیرید و از این جهت تصور بنده آن است که ما اگر با همان نگاه تمدنی که در پیش است، موضوعات را دنبال نکنیم، همان خطر جنگ جهانی اول و دوم که در دل تمدن نوخواستهٔ غربی پیش آمد، ما را تهدید می‌کند و اتفاقاً متفکران جهان غرب پس از آن دو جنگ متوجه شدند از «دیگری» غفلت کردند که این در جای خود

عرض عریضی دارد. که البته امثال جنابعالی در این مورد اهل فکر هستید. در اشاراتی که تحت عنوان «ما و جنگ رمضان و نظر به حضور تاریخی که در پیش است» شده است سعی بر آن است تا رفقا در این مورد نیز بیندیشند. https://eitaa.com/bartarin_hozoor موفق باشید